

рата на сливенскитѣ кжши, за тѣхната покжщина и оригинални названия, като описа и нѣколко типични сцени изъ сливенския животъ. Следъ него г. Ноновъ достави голѣмо удоволствие съ прочита на единъ свой разказъ, озаглавенъ: „Бай Кондю и зезя Баласа на Парижкото изложение“¹⁾. Д-ръ П. Козаровъ прочете нѣкои стихотворни смѣшки, написани на сливенски диалектъ. Следъ това дойдоха други забави, пѣсни и пр., тъй че веселбата продължи до 1 часа следъ полунощъ.

Опита, следователно, излѣзе сполучливъ; инициаторитѣ, па и всички присѣтствуващи, останаха доволни. Новината за първата сливенска среща бързо се прѣсна изъ столицата; даже нѣкои вестници я хроникираха. Отъ всѣкъде се чуваха одобрителни думи и похвали.

Втора среща.

13 февруарий 1902 година.

Мимо желанието на нѣкои, втората среща можа да стане едва на следната година. „По-рѣдко, че по-сладко“ — тоя бѣше принципътъ.

Поканитѣ тоя пжть гласѣха така:

Уважаеми Господине,

„Частъ ни е да Ви съобщимъ, че тазигодишната втора семейна среща на живуцитѣ въ София сливенци ще стане на 13. II., 8¹/₂ часа следъ вечеря, въ помѣщението на кафене „България“ — Смолницки (до Военното Министерство). Сжщевременно Ви поканваме, да ни удостоите съ Вашето присѣствие“.

Комитетъ: { д-ръ П. Козаровъ
инж. Г. Атанасовъ
архит. Ан. Карамалаковъ²⁾

Инициаторитѣ бѣха убедени, че срещата ще бжде много по-многочлюдна, едно, че се изпратиха сега повече покани (около 70) и второ, че частната агитация бѣше по-силна. Всички ония, които по една или друга причина не бѣха дошли лани, желяха силно да присѣтствуватъ на вто-

¹⁾ Хумористиченъ разказъ на сливенско наречие, печатанъ въ сп. „Родина“ 1903 година. Презъ време на Парижката изложба въ 1900 г., г-нь Г. Ноновъ е още училъ тамъ.

²⁾ Двамина отъ инициаторитѣ за първата среща бѣха напустнали вече София, а именно: архитектъ Г. Козаровъ — премѣстенъ въ Бургазъ, а Георги Ноновъ — въ Пловдивъ. — Архитектъ Ан. Карамалаковъ загина младъ въ Балканската война, при нападението на Солунъ, презъ 1913 г., като действующъ офицеръ въ Орханійския полкъ